

ПЛАШЛ ДИПЛО

На Македонија не ѝ е потребна сервилна политика кон надворешниот свет, колку тој и да е моќен и приврзан кон притисоци врз нас. На Македонија, од друга страна, пак, не ѝ е потребна ниту политика водена од инает и тврдоглавост, која може да нè внесе во амбис. Едноставно, треба само да се изнајде вистинскиот начин како на светот да му ја прикажеме вистината за позицијата на која државата стои и не отстапува. Сите аргументи, факти и материјални докази се на наша страна. Ниту историјата, ниту сегашноста не ѝ одат во прилог на Грција и на нејзината политика на асимилација и дискриминација. Македонија е пребогата со докази со кои лесно може да го бомбардира дипломатскиот свет и да го натера истиот да ја разоткрие лажната идеологија на грчката власт.

Но, за тоа е потребен истороден став на сите внатрешни македонски општествено-политички компоненти. Проблемот е во тоа што во моментот го немаме. Одредени слоеви, исплашени од помислата дека можеме да останеме привремено надвор од евроатлантските текови, го застапуваат ставот дека Македонија треба веднаш да го реши проблемот со Грција околу името. Тоа значи дека тие се насочени кон компромис, кој води кон промена на уставното име на државата. Тие и таквите како нив ценат дека НАТО е поголема стратешка цел за Македонија од зачувувањето на македонското достоинство и вековното име.

Но, ете овие денови видовме дека народот и не размислува толку плашливо и сервилно кон меѓународниот фактор. Членство во НАТО да, но не под уценувачки услов за промена на името. Огромно мнозинство Македонци се против задоволување на барањата на јужниот сосед. Секоја власт во Македонија, и сегашна и идна, мора да го има тоа на ум. Игнорирањето на народното мислење и неговото перцепирање на проблемот, ќе значи крај за секоја владина гарнитура. Волјата на Македонците за непопустливост пред политиката на Грците јакне и со убавите информации кои пристигнуваат од нашите пријатели од јужноамериканскиот континент. Чиле стана 117 земја која го призна нашето уставно име. Зарем по толку напори на нашите дипломати и по достигну-

Многумина мислеа дека потегот на Македонија да ги отвори прашањата за децата бегалци од Егејскиот дел на Македонија и статусот на македонското малцинство во Грција е промашена работа. Мислеа и сè уште мислат дека тоа е чекор со кој се дисквалификуваме пред меѓународната јавност, дека сами се одвраќаеме од процесите на евроинтеграција, дека уште толку придонесуваме Грците да продолжат со лутината кон нас. А, зарем односот на сите нив кон нас досега беше поинаков? Се правеа и се прават наглуви, глумат дека се слепи пред вистината, која повеќе не може да се крие. Некој упорно молчеше сите години наназад, ги туркаше работите под тепих. Некој од нашите не сакаше да се спомнат Македонците од Беломорието, протераните од Егејот, искрадените и на безмилост оставените по род Македонци. Се плашеа, не можеа? Нека кажат.

Која е причината што сè уште им е страв в лице да им кажат и на Нимиц и на Бакојани дека таму долу во Леринско, Воденско, во Солунско имало и има Македонци? Та, нели државници биле! Знаеле

како да се одработи, знаеле кога, знаеле пред кого и со кого. Со молчење и со криење ништо не се прави. Тоа не е државнички. Со таква дипломатија, еее... замина возот. Кога следниот ќе дојде, којзнае!? Многумина, во писмата на премиерот упатени до видни светски дипломати, препознаа иредентизам, национализам, префокусирање на проблемот со името на друг терен. Ај, што Грците тоа го рекоа, но истото го искажаа и дел од македонските политички репрезенти. Оние кои речиси дваесет години наназад бладаат во плурализмот, живеат на политички рати, оние кои знаат да дејствуваат само во рамките на нерешен проблем, оние кои само заплеткуваа и му препуштаа на времето. А, од зад грб многу правеа.

На таков начин никој досега не нè препозна како Македонци, туку како југоносталгичари. На таков начин никој не сакаше да нè перцепира како цврста нација, туку како мирен и кроток народ, кој ќе направи сè само да не си создаде проблеми. Од таа кроткост проблемите на купишта ни се нафрлаа. Буниште станавме. Или ќе го исфрлиме смрдливиот измет или нема да биде далеку времето кога ќе пропаднеме во него.

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

ИВИТЕ ЗАЈАЦИ ВО МАТСКАТА ГРМУШКА

вањето на бројка од речиси две третини од земјите кои се членки на ООН, кои го почитуваат и го уважуваат македонското име и постоење, сега треба да се откажеме од природното право да се нарекуваме она што сме? Сервилните политички типови треба да престанат да бидат плашливи зајаци во грмушката. Стравот не е во генот на Македонецот.

Доколку постои добра политичка волја од двете страни, цврсто сум убеден дека разликите ќе бидат надминати. Посредникот во решавањето на спорот со Грција даде нова иницијатива и сега се наоѓаме во одлучна и многу чувствителна фаза на преговорите. Конечната одлука на двете страни за отфрлање или, пак, за прифаќање на предлогот, ќе се донесе многу брзо, можеби и следниот месец. Меѓутоа, доколку тој обид пропадне, стравувам дека преговарачкиот процес, како и севкупниот процес за пронаоѓање решение за постојните разлики, ќе биде замрзнат. Дополнително, изборите во Грција и во Македонија во првата половина на 2009 година ќе создадат лоша атмосфера во разговорите.

Бранко Црвенковски

ИГРА НА УМСТВЕНИ ХЕНДИКЕПИ

Грција почнува да влегува во нови авантури. Секој шовинизам и фашизам искажан од иредентисти, кои не ѝ мислат добро на македонската држава, се обидува да ги искористи или подобро речено лицемерно и иронично да ги злоупотреби во своја полза. Последниот од таа низа е налудничавиот предлог на веќе заборавениот Невзат Халили, кој сега во улога на водач на некое т.н. Национално албанско движење Илирида, предложил во иднина нашава земја да се нарекува Македонија - Илирида. И веднаш политичко-медиумските мршојадци од Атина ваквите ретардирани идеи ги користат за подбивање со македонската дипломатија. Во оваа игра на умствени хендикепи не остана настрана ниту врвот на грчкиот дипломатски врв. Портпаролот на Министерството за надворешни работи, Кумуцакос, прво призна дека прв пат слушнал за таква организација на просторите на Македонија, но проценил дека предлогот на Халили е добро прашање, кое може да ѝ се постави на македонската дипломатија. Инаку, на 29 август ова албанско движење прогласи Република Илирида, која според Халили, требало да биде конфедерална единица на државата која би се нарекувала Македонија - Илирида. Таа би се идентификувала како рамноправна унија на Македонците и на Албанците.

ГРЦИЈА ИМА ПРОБЛЕМ СО НАРОДОТ, А НЕ СО ИМЕТО

Грција ја тестира македонската издржливост на подолг рок. Таа била членка на НАТО и на ЕУ, па затоа не ѝ се брзало, а Македонија морала да направи отстапки според желбата на Атина, доколку сакала наскоро да им се придружи на европските текови. Уште една од многуте злоупотреби на иредентистичката власт на Караманлис. На ваквите трикови наследуваат и дел од македонските политички структури. Исплашени од помислата дека Грција веч-

но ќе нè блокира на патот кон Брисел, доколку не најдеме заедничко прифатливо име, тие зборуваат за национализам во македонските редови. Нивната стратегија дека мора да се дојде до компромис со јужниот сосед колку што е можно поскоро не остава простор за заштита на македонскиот национален идентитет. Брзото решавање на спорот со името, така како што форсираат некои македонски струи, ќе ги намали нашите шанси за одбрана на македонските атрибути во контекст на народот, јазикот и културата.

Тоа дека единствен проблем за Бакојани не е името на македонската држава, покажа и последната нејзина препорака до Милошоски, означувањето на македонскиот народ и јазик да се

Во препораките на Советот на Европа, во препораките на ОН стои дека Грција не признава Македонци и Турци, како и дека состојбата со Ромите е ужасна. Но, Грција не менува ништо. Тие не губат ништо со тоа што не ја менуваат состојбата. Нема санкции за Грција, освен пресудите на Европскиот суд за човекови права, кои Грција ги игнорира. Во оваа земја, ако зборувате за правата на малцинствата, ќе имате проблеми. Така ќе биде сè додека не бидат применети санкции. Моментно против мене се води истрага за велепредавство, бидејќи зборував за македонското малцинство. Ако ме испратат на суд за тоа, единствена можна казна е доживотен затвор. Се надевам дека работите нема да отидат толку далеку, но морам да ви кажам дека воопшто не е пријатно. И "Виножито" може да се соочи со слична истрага, бидејќи екстремно десната партија во Парламентот го побара тоа и, за жал, министерот за правда го проследи барањето до главниот обвинител.

*Панајотис Димитрас,
портпарол на Грчкиот
хелсиншки комитет*

ВО НАТО ДА, НО НЕ ПО ЦЕНА НА ИМЕТО

Сегашната владејачка гарнитура има историска одговорност да побара од Меѓународниот суд воени репарации од Атина за извршен геноцид во 1912 г. на повеќе од 750.000 Македонци, враќање на сите прогонети на своите огништа и враќање на одземените имоти. Грчките Антри во 1912 година, веднаш по протерувањето на османлиската војска, извршија невиден геноцид на Македонците од приморскиот дел во делот од реката Бистрица до Марица. Вториот удар се случи во 1924 г. кога се доселија 300.000 Грци - Маџири од Турција на македонските имоти, менувајќи го етничкиот карактер на Беломорска Македонија. Покрај интернационализацијата на правата на повеќе од 30.000 деца бегалци од 1948 г., мора да се постави и прашањето за 750.000 протерани Македонци од Солун, Кавала, Серес, Драма и Кожани во денешна Бугарија.

ТМРО

сведе под терминот македонски, но во латинична транскрипција. Оттука, јасно е кон што цели грчката дипломатија. За неа не претставува голем проблем поимот Macedonia во составот на едно посложено име за државата, но им се крева косата на глава кога во описот на нацијата на нивниот северен сосед стои macedonian nationality. Тука сега се кршат копјата меѓу двете страни. Дека Атина има проблем до постоењето на македонскиот народ како македонски се знаеше одамна и тоа не е некое ново откритие, но прв пат излезе на површина пред светот откако македонската страна побара и од преговарачот Ниμιц и од ОН да го разгледаат македонското прашање во целина, со сите негови спорни елементи, а не да се фокусираат само на идното име на Македонија, како замена на референцата ФИРОМ. Излетот кој Македонија би го направила во поглед на прифаќањето сложено име, кое би ја задоволило грчката суета само за да станеме членки на

НАТО, а притоа прашањата на идентитетот да ги оставиме отворени, скапо ќе нè чини сите нас. Токму тоа е стратегијата на грчката надворешна политика. Тоа е само првата фаза од нејзината долгорочна доктрина кон македонското прашање во целина. Зарем смеаме да наследиме на нејзиниот прочитан трик? Итањето кон НАТО по секоја цена може да нè исфрли од сигурната траекторија по која досега се движевме. Затоа зајчињата не треба да се плашат многу, не треба да креваат паника дека немало да нè биде, дека ќе пропаднеме, дека ќе станеме изолирана земја. Доколку меѓународната заедница сакаше да бидеме изолиран остров во немирното балканско море, тоа одамна ќе го стореше со нас на многу вешт и перфиден начин. Но, тоа не е нејзина цел, тоа не е ниту македонската цел. Македонија секогаш донесувала мудри, проверени и издржани одлуки. Зошто така да не биде и овој пат со Грција? Што велат старите: трпение спасение.